

Gravfältet

Lilla Hersby

Arkeologisk förundersökning för del av
RAÄ 27, Lilla Hersby, Sollentuna socken och
kommun, Uppland.

Richard Grönwall
Rapport 2003:24

Gravfältet

Lilla Hersby

Arkeologisk förundersökning för del av
RAÄ 27, Lilla Hersby, Sollentuna socken och
kommun, Uppland.

Richard Grönwall
Rapport 2003:24

Rapporten finns i PDF-format på adressen
www.lansmuseum.a.se

 STOCKHOLMS LÄNS MUSEUM

Box 6176 102 33 Stockholm
Tel 08-690 69 60 Fax 08-32 32 72
Besöksadress: Klarahuset, Sabbatsbergsvägen 6
Hemsida www.lansmuseum.a.se

Tidaxel: Mats Vänehem

© Stockholms läns museum

Produktion: Stockholms läns museum

Redaktionell bearbetning: Göran Werthwein

Produktion av planer: Richard Grönwall

Allmänt kartmaterial: Lantmäteriverket. Medgivande 97.0133

Stockholm 2003

Innehåll

Sammanfattning	6
Bakgrund	7
Topografi och fornlämningsmiljö	7
Målsättning och metod	9
Resultat	9
<i>Gravarna</i>	9
<i>Övriga anläggningar</i>	12
<i>Den osteologiska analysen</i>	12
Diskussion och tolkning	12
Referenser	14
Tekniska och administrativa uppgifter	14
 <i>Figurförteckning</i>	
Figur 1. Blå kartan med RAÄ 27 markerat	6
Figur 2. Ekonomiska kartan	8
Figur 3. Schakt- och anläggningsplan	10
Figur 4. Anläggning 4 från SSV	10
Figur 5. Anläggning 5	11
Figur 6. Gränsmarkering A 11	12
 <i>Bilagor</i>	
Bilaga 1. Anläggningsplaner	15
Bilaga 2. Fastighets- och fornlämningsgräns	18
Bilaga 3. Planritning för nybyggnation	19
Bilaga 4. Anläggnings- och schakttabeller	20

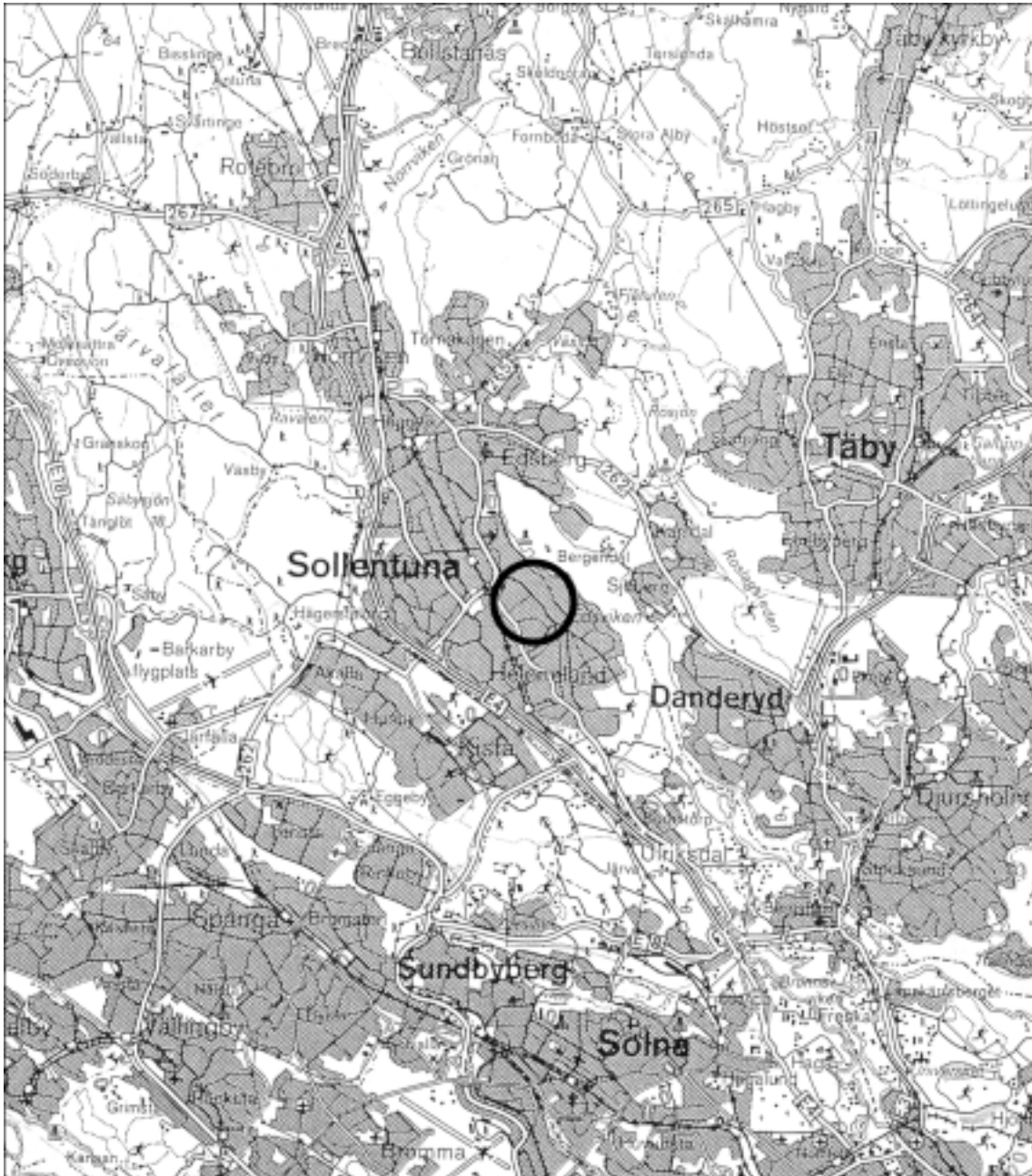

Fig 1. Blå kartan med förundersökningsområdet markerat, skala 1: 100 000.

Sammanfattning

Stockholms läns museum har under april 2003 genomfört en arkeologisk förundersökning för del av gravfältet "Lilla Hersby", RAÄ 27, Sollentuna socken och kommun, Uppland. Anledningen till Länsstyrelsens beslut om förundersökning (dnr nr 2021-02-86652) var att fastighetsägaren till Tennknappen 4 önskade bygga ut ett befintligt bostadshus och en garagebyggnad. Större delen av fastigheten låg innanför fornlämningsområdet för RAÄ 27.

RAÄ 27 uppgavs i Fornminnesregistret bestå av 28 gravar. Odling och förtätad bebyggelse har sannolikt medfört att gravfältet successivt minskat i omfattning under årens lopp, varför det ursprungliga antalet gravar sannolikt har varit högre. Fornlämningen karterades år 1927, men har aldrig varit föremål för en arkeologisk undersökning.

Endast de ytor som eventuellt skulle komma att beröras av nybyggnationen blev föremål för förundersökning. Sammanlagt grävdes 11 sökschakt med en grävmaskin försedd med planskopa. Fem gravar påträffades vilka inte var synliga ovan mark (A1, A4, A5, A7, A9). I två av dessa, A4 och A5, påträffades förhistorisk keramik och i en (A7) brända ben. Ytterligare 2 gravar vilka inte var kända sedan tidigare kunde observeras ovan mark och 1 av de som tidigare ansetts vara av osäker status kunde efter avtorvning konstateras utgöra en grav. Utöver gravar påträffades även ett antal anläggningar av boplatsskarakter, såsom ett möjligt stolphål (A2), en härdgrop (A12) och två härdar (A3, A8). På tomtens nordvästra sida observerades ett äldre gränsmarkering (A11), vilket inte står i linje med någon idag brukad ägo gräns.

Efter avslutad förundersökning kan således den undersökta ytan konstateras innehålla rikligt med lämningar vilka tidigare inte var kända. Då ingen av anläggningarna grävdes ut kan de inte heller med säkerhet dateras. Den yttre formen på tre av gravarna (A4, A7 och A9) talar dock för att dessa kan vara äldre än vikingatid. En av de delvis avtorvade gravarna, A6, utgör en möjlig skelettgrav.

Bakgrund

Ägaren till fastigheten Tennknappen 4, Sollentuna kommun och socken, Uppland, önskade riva ett befintligt bostadshus och garage för att ersätta dessa med nya (bil. 3). Då i stort sett hela tomten är belägen inom fornlämningsgränsen för gravfältet RAÄ 27, beslöt Länsstyrelsen i Stockholm att ingreppet måste föregås av en arkeologisk förundersökning (Lst beslut nr 2021-02-86652). Förundersökningen skulle enligt beslutet genomföras av Stockholms läns museum och bekostas av exploatören (fastighetsägaren).

Topografi och fornlämningsmiljö

RAÄ 27 ligger inom det tidigare Hersbys ägor. Byn omnämns i historiska källor första gången år 1347 och var från medeltid och framåt en av Sollentunas största byar. Namnet har sitt ursprung i det fornsvenska ordet "herse", vilket under den yngre järnåldern var en titel på en befattningshavare eller hövding (Strid 1993:96). Flera *Hersbyar* förekommer i bland annat Uppland och Östergötland, och dessa har sannolikt haft någon form av administrativ funktion i det yngre järnålderssamhället. Exakt vilken denna funktion har varit är inte klarlagt. Konstateras kan dock att Sollentunas Hersby legat på ett viktigt strategiskt läge invid dragstället mellan Edsviken och Norrviken (fig. 1). För en mer ingående diskussion angående Hersbyar i allmänhet och Sollentunas Hersby i synnerhet, hänvisas till artikeln "Hersby i Sollentuna" och där anförd litteratur (Hedlund 1994:76-98).

Fig 2. Ekonomiska kartans blad 101 8e Tureberg, skala 1:10 000.

Gravfältet RAÄ 27 är beläget på ett moränimpediment drygt 20 meter över havet (SGU 1965). Fornlämningen utgörs enligt den senaste inventeringen av 10 stycken högar samt 15 runda och 3 rektangulära stensättningar. Sammanlagt uppgår således antalet kända gravar till 28 stycken. På kartmaterial från 1700-talet kan man se hur gravfältet tidigare varit omslutet av åkermark. (Geometriska kartan 1715). Impedimentet utgjorde då betesmark och var större än vad det är idag. Delar av gravfältsimpedimentet uppodlades redan under 1700- och 1800-talen, men de stora förändringarna i området har skett under 1900-talet i samband med en förtätad och alltmer permanent bebyggelse. Det kan antas att antalet gravar ursprungligen har varit högre. Namnet Lilla Hersby är belagt från åtminstone tidigt 1800-tal, då det finns omnämnt på en karta (Hedlund 1994:86).

Då Sollentuna från och med 1920-talet alltmer utvecklades till en tätort, genomförde Riksantikvarieämbetet mellan åren 1927-1929 en fornminnesinventering i socknen. I samband med denna kom RAÄ 27 att karteras (bil. 2). Någon senare kartering av fornlämningen har inte gjorts, och gravfältet har inte tidigare varit föremål för några arkeologiska undersökningar.

Till Hersby hör ytterligare två gravfält; Hersbygravfältet RAÄ 45/47 samt det s.k. Kungshögsområdet RAÄ 28 (fig. 2). I samband med ett ökat exploateringsstryck under 1900-talet har Hersbygravfältet kommit att bli föremål för arkeologiska undersökningar vid ett flertal tillfällen, senast 1992. Resultaten av undersökningarna

visar att gravfältet nyttjats från och med sen folkvandringstid fram till och med vikingatid. Denna datering har antagits gälla även för Lilla Hersby (Hedlund 1994:82).

Lantbruket på Hersby gård upphörde 1923 varpå marken styckades upp till villatomter. Bytomten och den tillhörande gården köptes dock av kommunen och disponeras idag av hembygdsföreningen.

Målsättning och metod

De planerade nybyggnationerna var förlagda till en begränsad yta i anslutning till redan befintlig bebyggelse (bil. 3). Syftet med förundersökningen var att ta reda på om, eller i vilken omfattning, dessa ytor hyser lämningar av antikvariskt intresse. Redan kända lämningar berördes inte av förundersökningen, dock med ett undantag, vilket var A6 (grav nr 2 vid 1927 års kartering) vars status bedömdes som osäker.

Sökschakt grävdes med grävmaskin försedd med planskopa. Schakten förlades till ytorna i anslutning till befintlig bebyggelse. Påträffade anläggningar framrensades för hand och dokumenterades enligt sedvanlig arkeologisk metod. Fynd av antikvariskt intresse tillvaratogs. Påträffade och tillvaratagna ben genomgick en osteologisk analys. Schakt och anläggningar inmättes med totalstation.

Valda schakt och anläggningar fotograferades. Undersökta ytor återställdes efter slutförd förundersökning.

Resultat

Sex stycken av de år 1927 karterade gravarna på RAÄ 27 ligger helt eller delvis inom fastigheten Tennknappen 4 (bil. 2). Utöver dessa iaktogs inför förundersökningen på tomten ytterligare ett antal förhöjningar vilka bedömdes kunna utgöra gravar. Fastigheten var vid undersökningstillfället bebyggt med 1 större boningshus, 1 garage, 1 förrådsbyggnad samt 1 mindre lekstuga. Enstaka större tall, gran och björk växte på tomten, samt ett antal syrenbuskar. Markvegetationen utgjordes av gräs. Boningshuset hade källare, varför marken under och i anslutning till huset grävts ur. Nordväst om huset var en cirka 8 meter i diameter, rund syrenberså anlagd. I mitten av denna växte en äldre björk. Markytan var i bersån stensatt.

Sammanlagt grävdes 11 sökschakt (fig. 3). I 5 av schakten påträffades 10 stycken anläggningar, varav stensättningen A6 var känd sedan tidigare.

Vid förundersökningen påträffades 13 stycken anläggningar. 8 av dessa bedöms utgöra gravar (A1, A4, A5, A6, A7, A9, A10, A13), 2 stycken härdar (A3 och A8), 1 härdgrop (A12), 1 möjligt stolphål (A2) samt ett gränsmarkering (A11).

Gravarna

Ovan mark syntes A1 som en svag förhöjning och befanns efter avtorvning utgöra en rund stensättning, 2,5 meter i diameter, med en stenpackning lagd i minst två skikt.

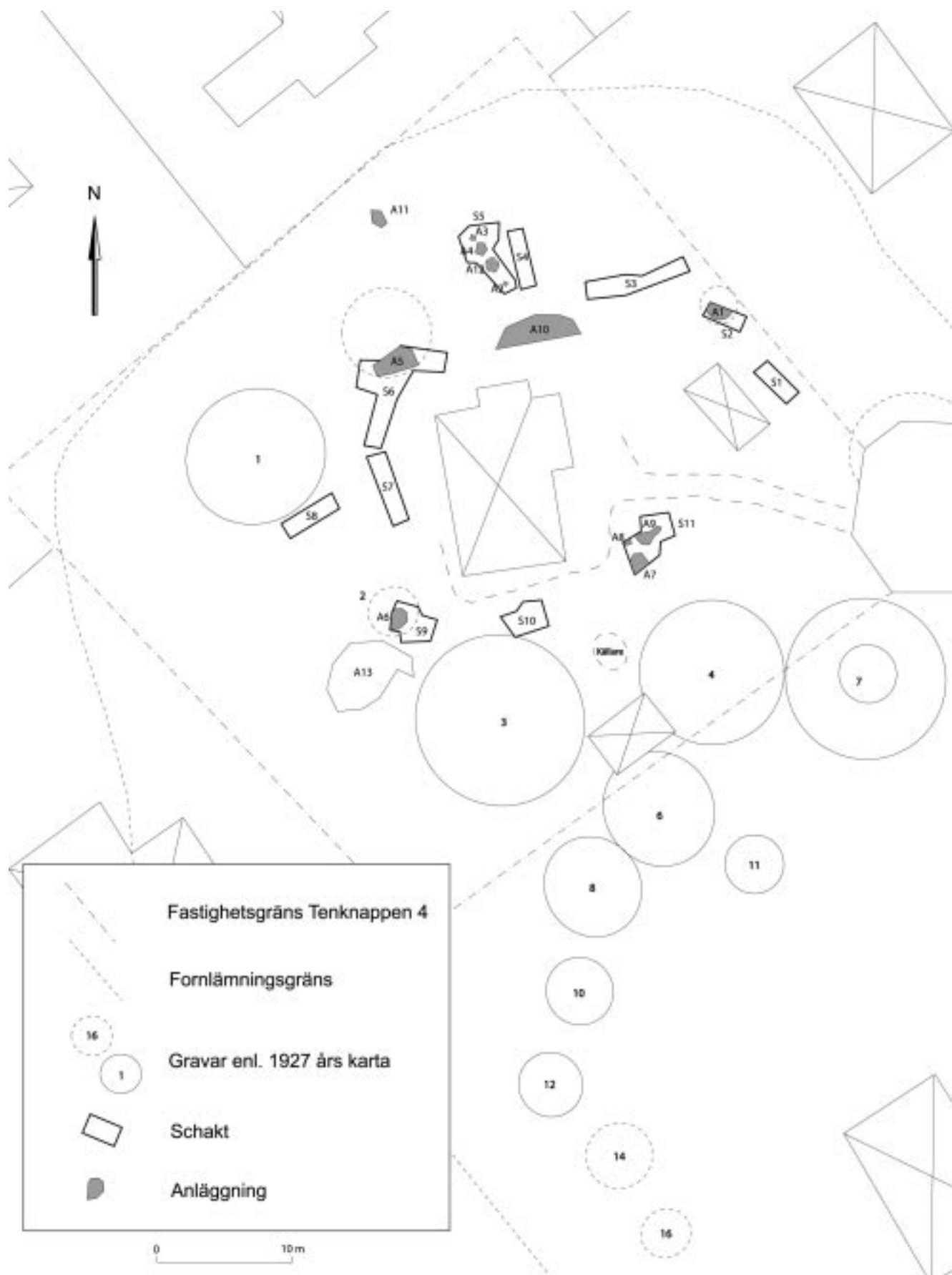

Fig 3. Schakt- och anläggningsplan, skala 1:250.

I schakt 5 påträffades ytterligare enstensättning, A4. Även denna var rund till formen och hade en tydlig kantkedja, ca 1 meter i diameter. Två av stenarna i kantkedjan var något större och kantställda (fig. 4). Direkt utanför kantkedjan, intill en av de större stenarna, påträffades ett fragment förhistorisk keramik, vilket dock tillskrevs den intilliggande härden A3.

Nordväst om bostadshuset låg, som ovan nämnt, den cirka 8 meter i diameter stora syrenbersån. Då bersån mot norr och nordväst föreföll uppbyggd antogs redan före schaktning att denna möjligen uppförts ovanpå en grav. Vid schaktning på platsen framkom en stenpackning i vars västra del ett sotigt lager med förhistorisk keramik påträffades. Vid rensning av stenpackningen påträffades keramik även i den norra delen av stenpackningen och anläggningen tolkas vara en grav (A5). Det sotiga lagret i sydväst kan möjligen vara en del av brandlagret. Anläggningens form är osäker, då den endast partiellt framtoogs, men dess diameter uppskattas till omkring 6 meter (fig. 5).

Strax sydväst om bostadshusets gavel syntes en svag förhöjning vilket redan 1927 karterades som en möjligstensättning (A6, grav nr 2 år 1927). På grund av dess osäkra status avtorvades anläggningen, varvid en oval kantkedja framträdde, 1,5 x 2 meter stor.

Även vid husets sydöstra gavel iaktogs en svag förhöjning i gräsmattan. Vid avtorvning framkom 2 stycken stenpackningar vilka bedöms utgöra gravar. I A7 påträffades ytligt i stenpackningen en koncentration av brända ben (se den osteologiska analysen nedan). Endast de i ytan påträffade benen tillvaratogs. Graven avtorvades inte i sin helhet men är sannolikt oval till formen.

Den andra graven, A9, var mer oregelbunden till formen, 1 x 1,5 meter stor och bestod av en stenpackning lagd i minst 2 skikt. Den oregelbundna formen kan ha sin förklaring i att stenpackningen i anläggningens nordöstra del sannolikt störts av senare markingrepp.

Norr om boningshuset syntes ovan mark en tydlig kantkedja bestående av 0,4-0,6 meter stora stenar (A10). Av kantkedjans utformning framgår att anläggningen troligen varit rund till formen, men att byggandet av husets källare medfört att den idag endast återstår till omkring hälften. Den ursprungliga diametern bör ha varit omkring 7 meter.

Fig 4. Anläggning 4 från SSV, foto Richard Grönwall.

Fig 5. Anläggning 5, delvis framtagen under den stenlagda bersån, foto Richard Grönwall.

Direkt syd om A6 iaktogs vid förundersökningstillfället ytterligare en lämning vilket bör utgöra en grav (A13). Anläggningen förefaller vara närmast halverad till formen, men har sannolikt varit rund (fig. 3).

Övriga anläggningar

I schakt 5 påträffades ett möjligt stolphål (A2), en härdgrop (A12) samt en härd (A3). Härden A3 hade en fyllning av skärvig och skörbränd sten och kolbemängd, sotig mo. Strax öst om anläggningen påträffades ett fragment förhistorisk keramik. Då fragmentet påträffades intill en av kantstenarna till stensättningen A4 skall det eventuellt tillskrivas denna anläggning.

Ytterligare en härd påträffades, A8. Denna framkom 0,2 meter under nuvarande marknivå, i samma schakt som de två stensättningarna A7 och A9. Fyllningen bestod av sotig mo med skärvig och skörbränd sten. Dess storlek är inte känd, då anläggningen inte framrensades i sin helhet.

Fig 6. Gränsmarkering A11 från NO, foto Richard Grönvall.

Strax intill tomtens nordvästra gräns påträffades ett gränsmarkering, A11, bestående av en fot av stenar lagda i en cirkel med en i mitten stående sten, cirka 1 meter hög (fig. 6). Då röset inte sammanfaller med några idag kända tomtgränser bör anläggningen vara av äldre datum.

Osteologisk analys av benmaterialet

De brända ben som påträffades i benkoncentrationen i A7 bestod av cirka 140 väl brända fragment. Större delen av benmaterialet visade sig härröra från större däggdjur i nötkreatur-häststorlek. Vid genomgången identifierades hand- och fotrotsben av häst samt rörben och kotfragment från djur i storleksklassen får/get. Inga ben av människa iaktogs vid analysen.

Diskussion och tolkning

Förundersökningens syfte var att ta reda på om en eventuell exploatering inom fastigheten Tennknappen 4 skulle komma att beröra idag ej kända anläggningar inom RAÄ 27. Vid sökschaktning påträffades ett antal ovan mark ej synliga gravanläggningar (A1, A4, A5, A7, A9), men även anläggningar av boplatskaraktär (A2, A3, A8, A12). Avsaknaden av vanligare boplatsmaterial, som exempelvis bränd lera, gör det dock osäkert om ytan verkligen hyst en förhistorisk bebyggelse. Det kan inte uteslutas att lämningarna och fynden i själva verket är spår efter aktiviteter i samband med uppförandet av gravarna, eller i vissa fall förstörda gravar.

Det tidigare antagandet att RAÄ 27 brukats parallellt med Hersbygravfältet RAÄ 45/47, dvs. från sen folkvandringstid till och med vikingatid, motsägs inte av de nu erhållna resultaten.

Den påträffade graven A5 framkom under en rund stenlagd berså omgiven av syrenbuskar. Troligen har bersån medvetet anlagts ovanpå anläggningen, då denna lämpat sig väl för ändamålet. Sydsydväst om A5 ligger grav nr 1 enligt 1927 års gravfältskarta. Denna utgörs av en rund, cirka 10 meter i diameter stor stensättning med tydlig kantkedja. Möjligen kan A5 ursprungligen ha liknat denna anläggning till utseendet. Anläggning 5 är dock troligen något mindre.

De schakt som grävdes väst om bostadshuset, S7 och S8, saknade antikvariskt intressanta lämningar. Att dessa schakt var fynd- och anläggningstomma behöver dock inte innebära att även ytorna syd och sydväst om schakten saknar lämningar. Däremot bör man kunna utesluta eventuell förekomst av lämningar öst om S7, i riktning mot bostadshuset. Då syftet med förundersökningen var att undersöka de ytor som enligt planritningen skulle bebyggas grävdes inga ytterliggare schakt i västlig eller sydvästlig riktning.

En av de framrensade gravarna, A6, är utifrån dess yttre form sannolikt en skelettgrav.

Benkoncentrationen i stenpackningen A7 visade sig vid den osteologiska analysen bestå av ben från häst samt får/get. Trots att inga ben av människa påträffades utgör benen med all sannolikhet en del av ett benlager och anläggningen tolkas vara en grav. Då endast de ytligt påträffade benen tillvaratogs behöver avsaknaden av ben från människa inte innebära ett faktiskt förhållande.

Sammanfattningsvis kan således konstateras att de förundersökta ytorna uppvisar ett komplext innehåll av såväl gravar som eventuella boplatslämningar.

Referenser

- Hedlund, J. 1994. *Arkeologi i Attundaland*. Studier från UV Stockholm. Kyhlberg, O. (red). Riksantikvarieämbetet. Skrifter nr 4. ISBN 91-7192-930-4. Stockholm 1994.
- Strid, J. P. 1993. *Kulturlandskapets språkliga dimension*. Ortnamnen. Riksantikvarieämbetet. ISBN 91-7192-883-9. Uppsala 1993.

Kartmaterial

Geometriska kartan över Hersby och Kummelby, 1715.

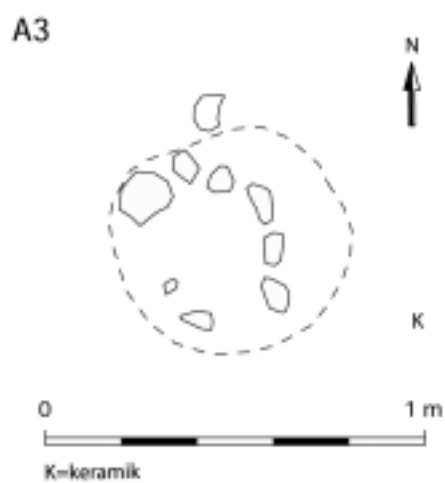
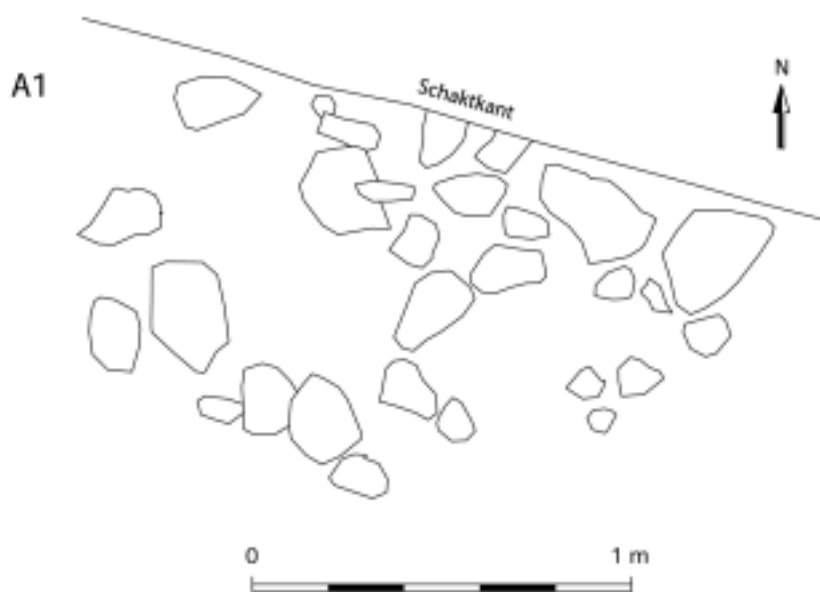
- SGU. 1965. *Geologiska kartbladet*. Stockholm NV serie Ae nr 2. Sveriges geologiska undersökning. Stockholm 1965.

Tekniska och administrativa uppgifter

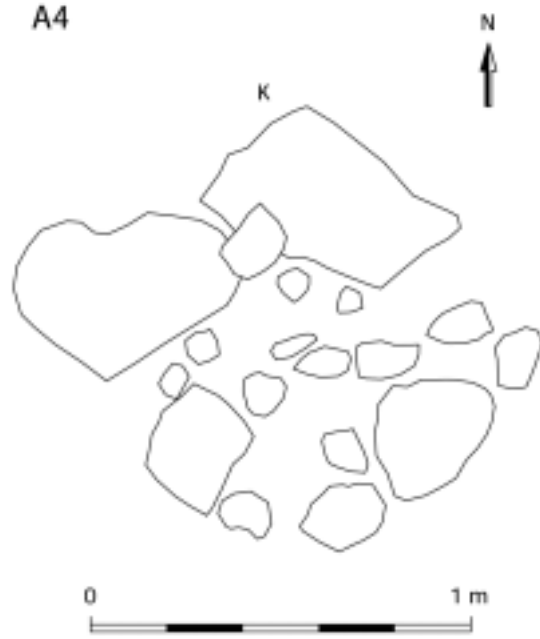
- Stockholms läns museum dnr: 2003:003
Länsstyrelsens dnr: 2021-02-86652
Landskap: *Uppland*
Kommun: *Sollentuna*
Socken: *Sollentuna*
Ekonomiska kartan: *10I 8e Tureberg*
Belägenhet: *X 6591131 Y 1622234*
Arkeologisk personal: *Richard Grönwall, projektansvarig*
Lars Andersson
Kjell Andersson
Osteologisk analys: *Margareta Boije*
Undersökningsperiod: *April 2003*
Arkivmaterial: *Förvaras på Stockholms läns museum*

Bilagor

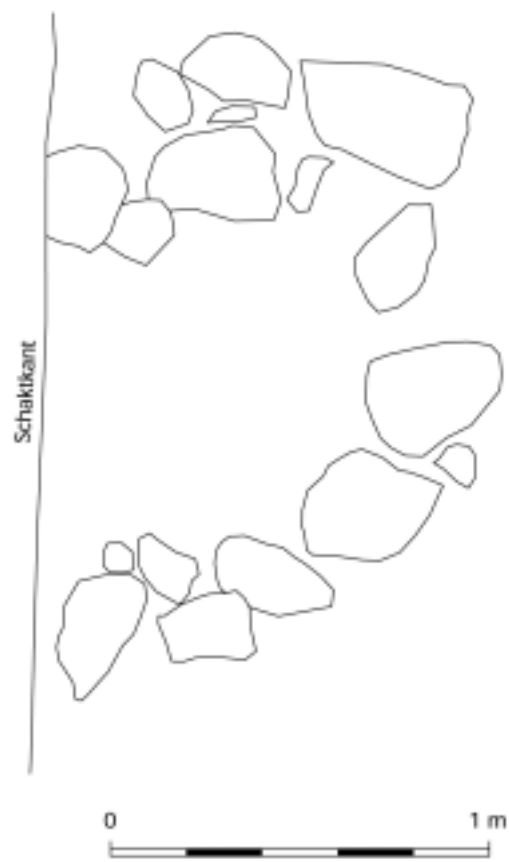
Bilaga 1. Anläggningsplaner, skala 1:20

A4

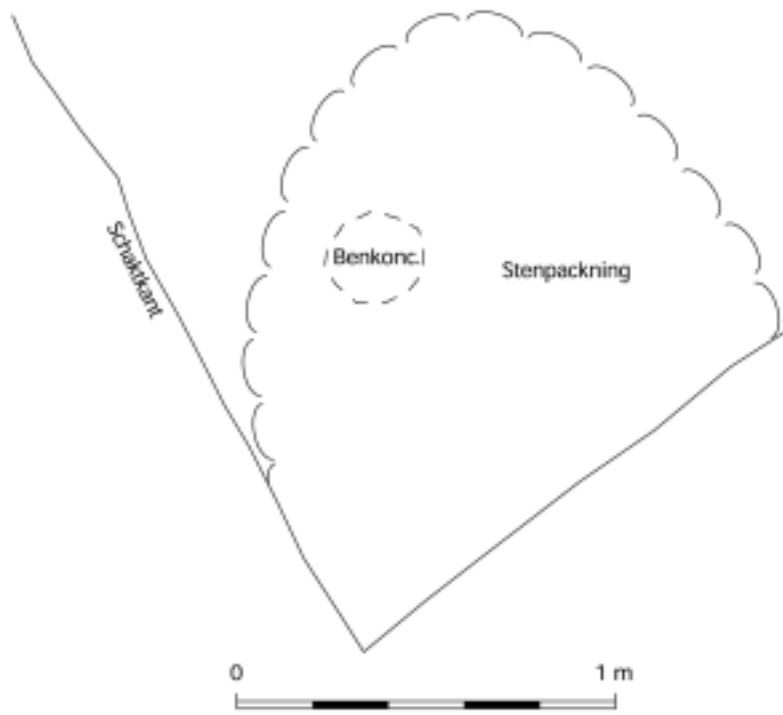

A6

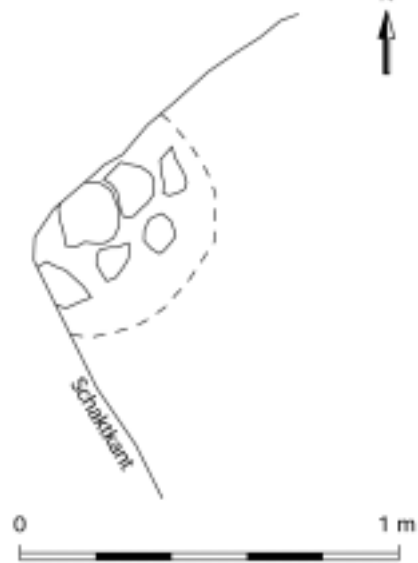

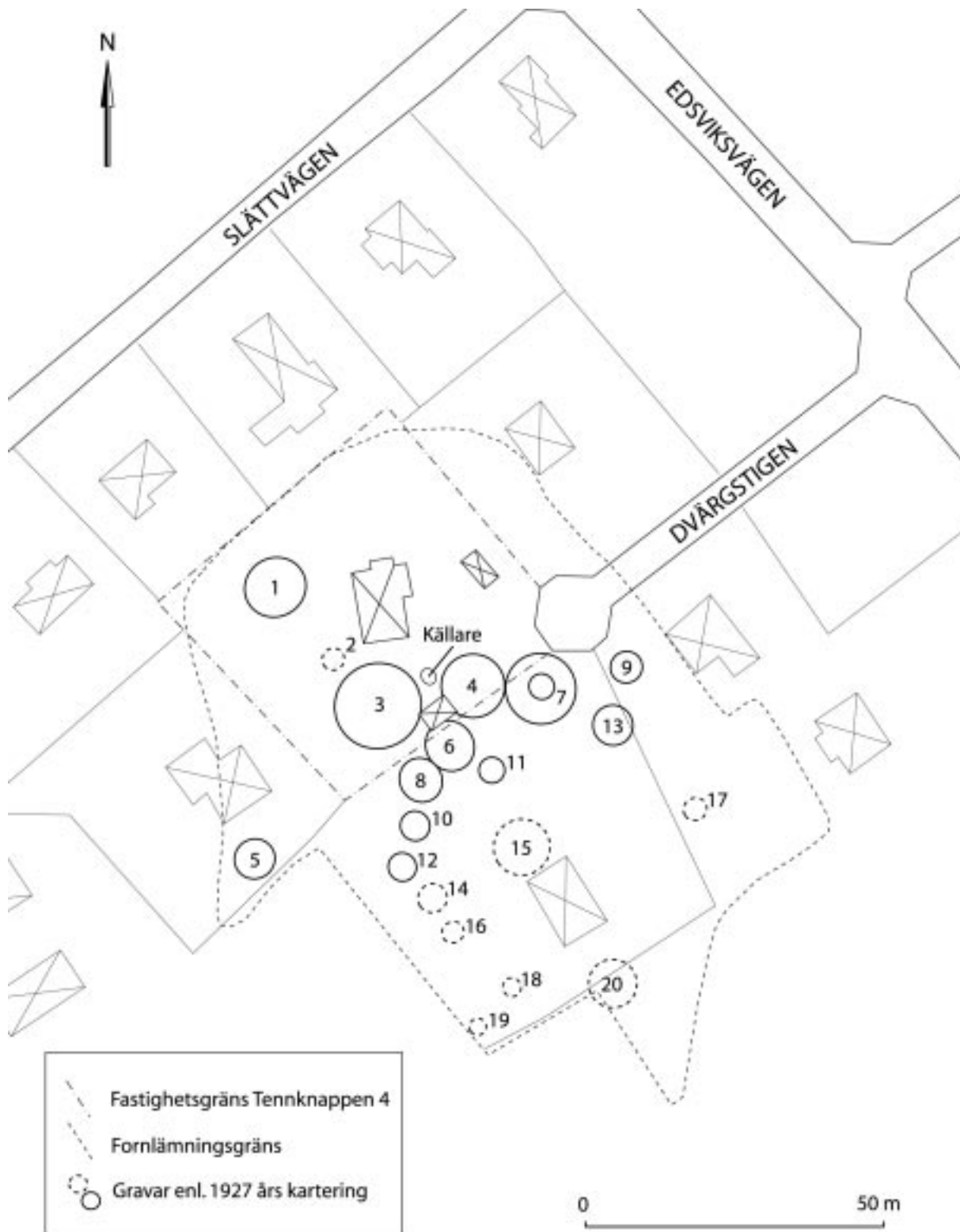
A7

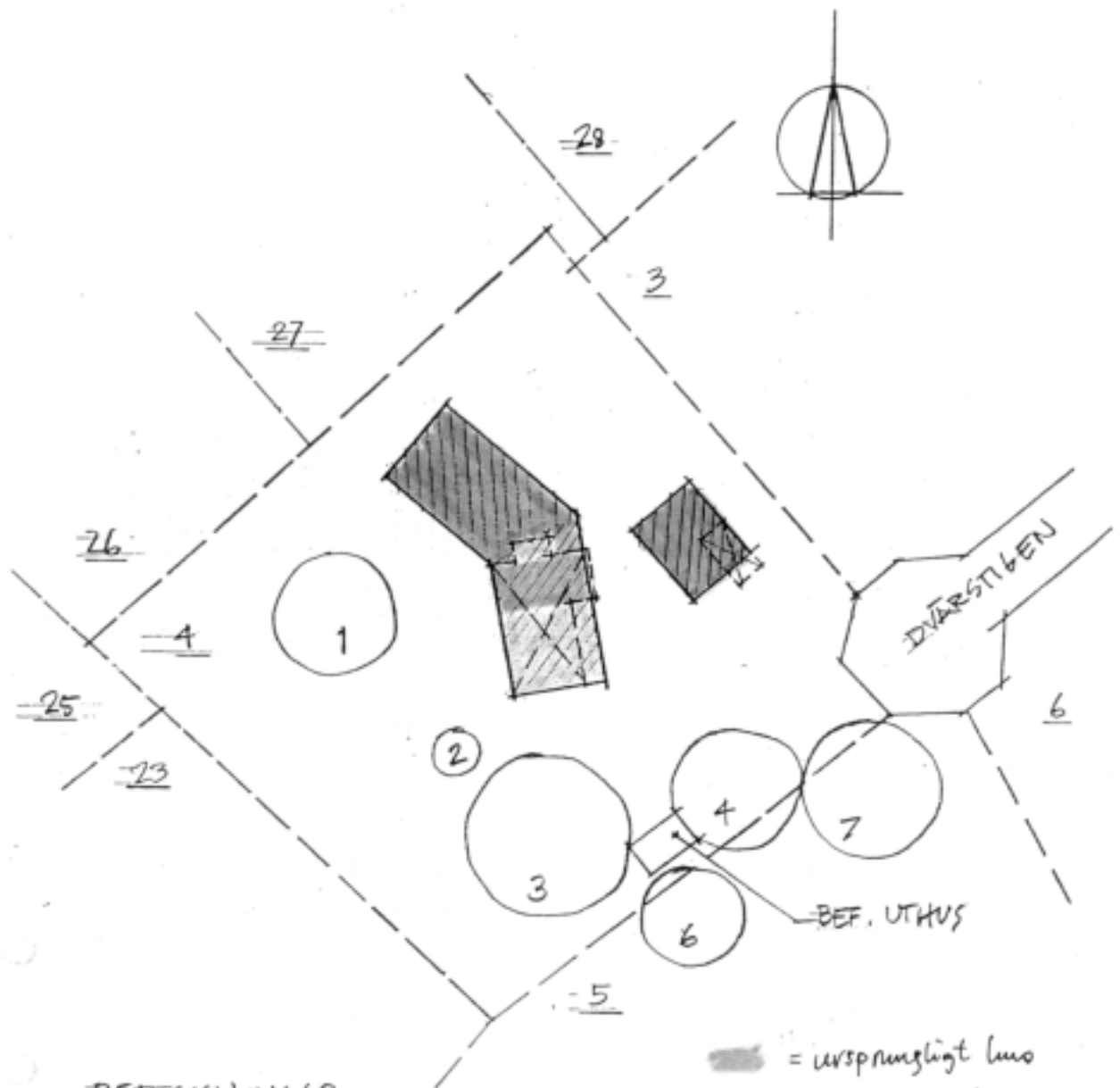
A8

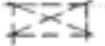

Bilaga 2. Fastighets- och fornlämningsgränser med gravarna karterade 1927 inritade, skala 1:1000.

Bilaga 3. Planritning för nybyggnation.

BETECKNINGAR

- BYGGNAD SOM RIVS
- NY BYGGNAD
- FÖRLÄMNING NUMBERAD ENL. KARTA VPPRÄTTAD 17-3-1927

- = ursprungligt hus
- = tillbyggnad
- = nytt hus

TENNKNAPPEN 4
SÖLENTUNA KOMMUN

TOMTKARTA
TRAKT UTBYGGNAD
02 10 21

Bilaga 4. Anläggnings- och schakttabeller.

Anl	Typ	LxB i meter	Beskrivning	Fynd	Schakt	Anmärkning
1	Stensättning	2,5x2,5	Stenpackning i minst två skikt bestående av 0,1-0,35 m stora stenar. Mellan stenarna en fyllning av mörkbrun mylla mo.		2	Anläggningen syntes som en svag förhöjning innan schaktning. Stenpackningen framkom direkt under grässvälen.
2	Stolphål?	0,4x0,4	Cirka sju skärviga stenar, 0,05-0,1 m stora, med en omkringliggande fyllning av mörkbrun/svart sotig mylla. Anläggningen avgränsad mot omkringliggande ljusbrun morän.		5	Anläggningen kan möjligen höra samman med A12.
3	Härd	0,6x0,6	Fyllning av skärvig och skörbränd sten med svart, kolbemängd sotig mylla.	A-Keramik	5	Keramikens påträffades utanför anläggningen, mellan A3 och A4. Möjligen skall fyndet tillskrivas A4.
4	Stensättning	1x1	Tydlig kantkedja med två större stenar i SV, ca 0,65 m stora. Anläggningen hade en rundad form.		5	Direkt N om en av de större kantstenarna påträffades ett keramikfragment (se A3).
5	Stensättning	6x6 (?)	Anläggningen var belägen under en stenlagd berså. Under stenläggningen framkom en fyllning av mo och strax därunder en stenpackning bestående av 0,15-0,4 m stora stenar. I anl. V del påträffades ett sotigt lager med keramik. Vid rensning av packningen påträffades keramik även mellan stenarna i N.	A-Keramik	6	Anläggningen ej framtagen i sin helhet, varför dess form och storlek inte med säkerhet kunnat fastställas. Troligen har dagens berså anlagts medvetet ovanpå anläggningen, varför A5 kan misstänkas korrelera med denna. I mitten av bersån väste en större björk. Det sotiga lagret med keramik kan utgöra en del av ett brandlager. Keramikens i stenpackningen är troligen inte medvetet deponerad, utan följt med i fyllningsmaterialet antingen till A5 eller för bersån.
6	Stensättning	2x1,5	Oval kantkedja belägen i mo med 0,1-0,5 m stora stenar. Anläggningen saknade inre stenpackning.		9	Anläggningen syntes som en svag förhöjning innan schaktning. Tidigare karterad 1927 (nr 2) som lämning av osäker status. Anläggningens utseende indikerar en möjlig skelettgrav.
7	Stensättning	2x1,2	Ca 0,05 m under grässvälen påträffades en stenpackning bestående av 0,1-0,25 m stora stenar. Ydligt i stenpackningen påträffades en koncentration med brända ben.	Br. Ben	11	Innan schaktning syntes en svag förhöjning i markytan. Anläggningen ej avgränsad mot S. Troligen oval till formen.
8	Härd	0,5x0,5	Fyllning av sotig mo med skärvig och skörbränd sten. Påträffad ca 0,2 m under nuvarande marknivå.		11	Anläggningen framkom i kanten av schakt 11 och framrensades ej i sin helhet.
9	Stensättning	1,5x1	Direkt under grässvälen påträffades en stenpackning i flera skikt med 0,05-0,25 m stora stenar. Mellan stenarna en fyllning av mo.		11	I anläggningens NÖ del föreföll packningen vara omrörd av senare aktiviteter.
10	Stensättning	3x1	Anläggningen synlig ovan mark och bestående av en tydlig kantkedja med 0,4-0,6 m stora stenar. Ursprungligen har anläggningen troligen varit rund till formen, men har halverats i samband med byggandet av det i S belägna			Den ursprungliga diametern uppskattas till ca 7 m.
11	Gränsröse	1,5x1,5	Anläggningen bestod av en fot av sex st stenar, 0,4-0,6 m stora. I mitten en rest sten, ca 1 m			Gränsröset står inte i linje med någon idag brukad gräns.
12	Härdgrop	0,5x0,5	Anläggningen påträffad vid rensning av S5. Fyllning av sotig och kolbemängd mo. Vid framrensningen provgrävdes anläggningen centralt för att ta reda på dess karaktär. Den befanns då vara minst 0,15 m djup.		5	Den skärviga sten som påträffade i A2 kan möjligen ha ett samband med A12.
13	Hög	5,5x5,5	Troligen ursprungligen rund till formen. Cirka 1 meter hög.			Anläggningen decimerad till uppskattningsvis hälften.

Schakt	L x B/Dj i m.	Innehåll	Anl
1	3 x 1,3/0,4	0,2 meter mylla, därunder ljusbrun mo med enstaka större stenar, 0,1-1 meter i diam.	
2	3,5 x 1,3/0,1	0,05 meter mylla, därunder stenpackning (A1).	A1
3	7 x 1,3/0,5	0,2 meter mylla, därunder ljusbrun morän.	
4	5 x 1,3/0,3	0,2 meter mylla, därunder ljusbrun morän med inslag av större stenar, 0,2-0,4 meter i diam.	
5	6 x 1,3/0,3	Mörkbrun sotbemängd mylla med enstaka skärviga/skôrbrända stenar.	A2, A3, A4, A12
6	8 x 1,3-8/0,6	0,2 meter mylla/påfört material. I schaktets NÖ del påträffades en stenpackning med 0,2-0,45 meter stora stenar (A5). I schaktets S del ljusbrun morän.	A5
7	5,5 x 1,3/0,3	0,2 meter mylla, därunder ljusbrun morän.	
8	4 x 1,3/0,4	0,2 meter mylla, därunder ljusbrun morän.	
9	4 x 3/0,2	0,2 meter mylla. I schaktets V del en stensättning (A6).	A6
10	5 x 2,5/0,1	Mylla med större stenar, 0,2-0,4 meter stora, troligen röjningssten.	
11	4 x 3/0,3	0,1 meter mylla, därunder anläggningar i form av 2 st stensättningar (A7, A9) samt en härd (A8).	A7, A8, A9